

Formanden: Denne sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ragnhild Andersen: Mit parti er enig med ministeren om dette lovforslag, som går ud på at forhøje normalbidraget i henhold til januarpristallet.

Alle partier i det høje ting ved, at forholdene for de enligt stillede ubemidlede mødre er fortvivlende, og at tusinder af dem kæmper for mange gange heltemodig kamp for at holde deres hjem oppe og give deres børn ordentlige vilkår og en ordentlig uddannelse. Det er mit partis synspunkt, at de enligt stillede mødre fortjener langt større opmærksomhed og støtte fra samfundets side, end de hidtil har fået, og derfor er vi enige i lovforslaget; men jeg ser med skuffelse, at den højtærede minister ikke har foreslået ændringer i indtægtgrænserne i forsorgslovens § 194, hvor det bestemmes, hvornår de enligt stillede mødre kan få deres børnebidrag udlagt af det offentlige. Jeg ved vel, at disse indtægtsgrenser er pristalsreguleret, men de er — det viser erfaringerne — principielt for lavt ansat, idet de er så lavt ansat, at tusindvis af mødre, både enker, invaliderentemodtagere, fraskilte og fraseparerede, enten helt eller delvis bliver afskåret fra at få deres børnepenge udbetalt af det offentlige.

Jeg ved, at disse spørgsmål er både den tidligere regering og den tidligere socialminister bekendt gennem henvendelser fra netop de ubemidlede kvinder, som ikke får deres børnepenge, og jeg ved, at man også har været hos den nuværende højtærede socialminister, at deputationer har oplyst, hvor galt det er fat. Jeg synes også, den højtærede minister skal vide, at på en stor generalforsamling i går aften i „Folkets Hus“, Enghavevej, i en af de største kvindelige fagforeninger, fagforeningen indenfor metalindustrien, Kvindeligt Arbejderforbund, afdeling 5, tog en hel række af disse kvinder ordet og opfordrede ledelsen til at gå til ministeren og få disse indtægtsgrenser hævet. Det blev foreslået at sende en deputation af de kvinder, der helt eller delvis mistede retten til deres børnepenge, og jeg kan forsikre ministeren, at hvis det havde stået til kvinderne, var det blevet en demonstration og ikke en deputation.

Man fortalte eksempler på, hvilke vilkår kvinderne har. F. eks. fortalte en kvinde, at hun er enke, har fire børn og tjener 135 kr. om ugen. De to børn er et tvillingepar på 5 år, som hun hver morgen bringer i børnehave; de to andre er to store læredrenge, hvoraf den ene er over 18 år, hvorfor hun ikke kan få bidrag til ham, medens den anden er under 18 år og i smedelære. Hendes børnepenge er blevet nedsat med 35 kr. om måneden. Det vil altså sige, at hun ikke får bidrag til den store dreng, som er i lære og under 18 år.

En anden fraskilt mor, som sidder med tre børn, tjener 130—135 kr. om ugen. De to børn er mindreårige, og så er der en dreng, som er i guldsmedelære. Hun får ikke en øre udlagt til den store læredreng, og resultatet er, at denne dreng hele vinteren har gået uden overfrakke, for det er ikke muligt for en sådan mor med to mindreårige børn at skaffe tøj til en stor læredreng.

Foruden bestemmelsen om de altfor lave indtægtsgrenser i § 194, stk. 1, er der også den bestemmelse i forsorgsloven, at hvis et barn selv tjener lige så meget, som faderens og moderens bidrag udgør tilsammen ifølge loven, kan denne moder ikke få børnepenge. Det er, set fra mit synspunkt, en meget uretfærdig bestemmelse. I dag er bidraget fra faderen og moderen efter den sidste regulering 1.068 kr. om året. Hvis altså læredrenge tjener dette beløb, kan moderen ikke få børnepenge til ham. Men hun kan ikke forsørge en læredreng for 1.068 kr. I København administreres det på den måde, at hvis en lærling har 25 kr. om ugen, kan moderen ikke, uanset hvor lidt hun har i indtægt, få børnepenge udlagt af det offentlige til ham. Jeg stod fornylig overfor det tilfælde, at en invaliderentemodtager, som ikke engang havde 200 kr. om måneden i invaliderente, ikke kunne få børnepengene udlagt til sin dreng, der var i lære, grundet på denne bestemmelse i forsorgsloven.

Jeg tror, alle partier må kunne se, at disse bestemmelser virker meget uretfærdigt overfor de enligstillede mødre, deres hjem og deres børn. Naturligvis bør samfundet understøtte dem, der er dårligst stillet, men jeg tror også, man bør rette blikket mod dem, som dag ud og dag ind og uge for uge passer deres arbejde. Det hænder i et fåtal af tilfælde, at kvinder ligefrem prøver på at forsømme en dag eller to eller en uge, for at deres indtægt ikke skal komme så højt op, at retten til